Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

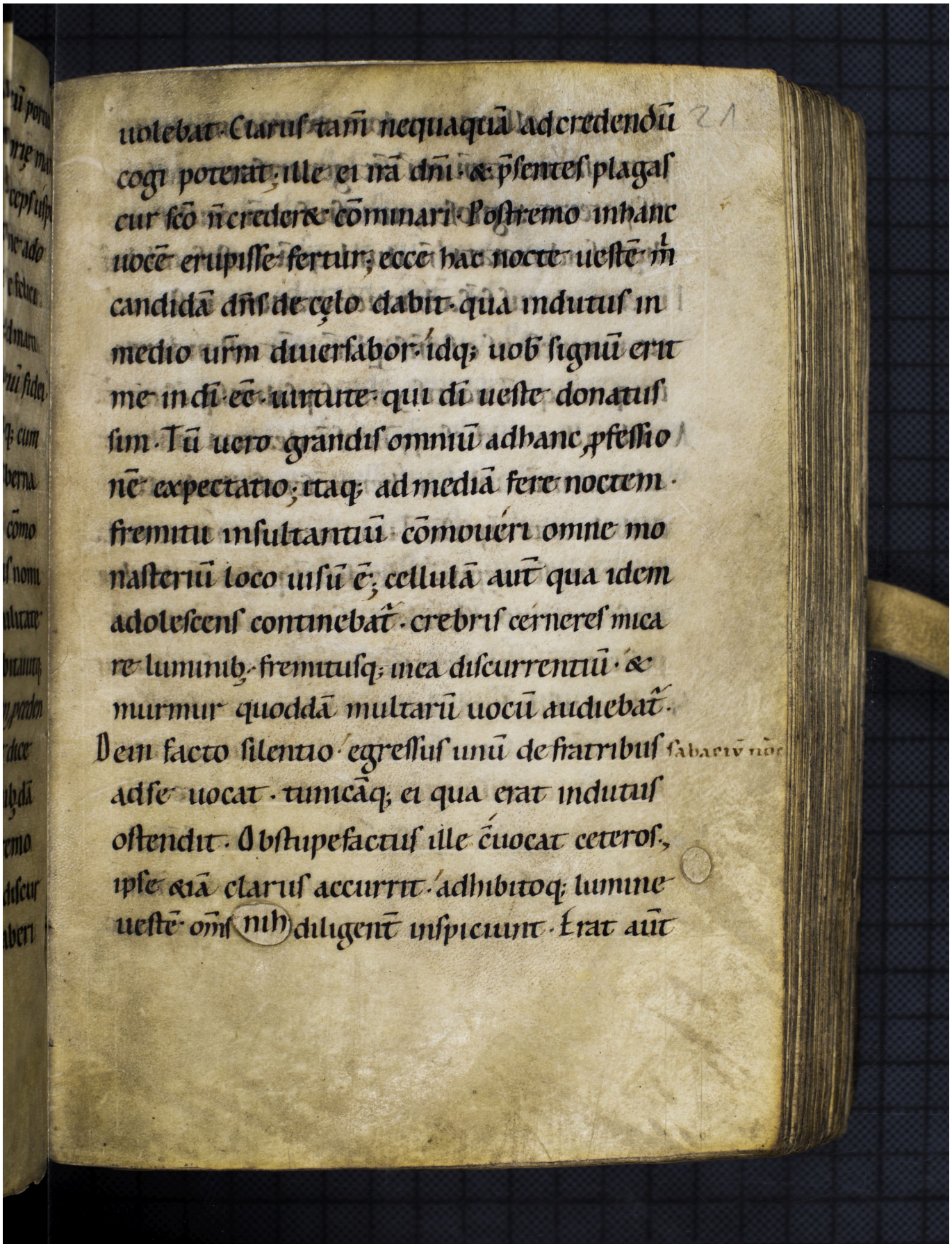

21

uolebat. Clarus tam̄ nequaquā ad credendū
cogi poterat; ille ei irā dn̄i. & p̄sentes plagas
cur scō n̄ crederet cōminari. Postremo in hanc
uocē erupisse fertur; ecce hac nocte uestē m̄i
candidā dn̄s de cęlo dabit. qua indutus in
medio ur̄m diuersabor. idq; uob̄ signū erit
me in dī ēē uirtute. qui dī ueste donatus
sim. Tū uero grandis omniū ad hanc ꝓfessio
nē expectatio; itaq; ad mediā fere noctem.
fremitu insultantiū cōmoueri omne mo
nasteriū loco uisū ē; cellulā aut̄ qua idem
adolescens continebat̄. crebris cerneres mica
re luminib̄. fremitusq; in ea discurrentiū. &
murmur quoddā multarū uocū audiebat̄.
Dein facto silentio. egressus unū de fratribus sabariū nōc
ad se uocat. tunicāq; ei qua erat indutus
ostendit. Obstupefactus ille c̄uocat ceteros.
ipse etiā clarus accurrit. adhibitoq; lumine
uestē om̄s nih diligent̄ inspiciunt. Erat aut̄